

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 7C/98/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614202106
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr.Ing. Anna Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1614202106.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou Ing. Mgr. Annou Prikrylovou, v právnej veci žalobcu: vendue a.s., IČ: XX XXX XXX, so sídlom E. XXX/XX, XXX XX Z. X - K., L. republika, zastúpeného advokátom O.. A. I., so sídlom D. XX, XXX XX I., proti žalovanému: Z. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, XX XX A. P., o zaplatenie sumy X.XXX,XX Kč s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.572,02 Kč, so sankčným úrokom vo výške 25% ročne zo sumy 1.968,50 Kč od 01.04.2011 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 2.572,02 Kč s úrokom z omeškania vo výške 25% p.a. zo sumy 1.968,50 Kč počnúc dňom 01.04.2011 až do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný sa stal dlžníkom žalobcu na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 31.03.2011, ktorú uzavrel žalobca s pôvodným veriteľom žalovaného L. Oznámenie o postúpení pohľadávok bolo žalovanému zaslané doporučeným listom zo dňa 03.05.2011. Informácia o tom, kedy bolo žalovanému doručené oznámenie o postúpení pohľadávky a či ju fakticky prevzal, nie je žalobcovi známa, nakoľko toto oznámenie bolo žalovanému zaslané bez doručky s návratkou. Právny predchodca žalobcu L. uzavrela so žalovaným dňa 06.04.2007 Zmluvu o sporožirovom účte - Osobný účet L.. a o poskytovaní súvisiacich produktov a služieb (ďalej len Zmluva o sporožirovom účte). Žalovaný v priebehu roka 2009 zrealizoval výbery v hotovosti z bankomatu, a iné platby, čím na jeho účte aj zúčtovaním poplatkov a úrokov vznikol ku dňu 02.03.2010 debetný zostatok. Pôvodný veriteľ žalobcu žalovaného niekoľkokrát vyzýval k zaplateniu dlhu, avšak márne. Listom zo dňa 02.03.2010 vypovedal pôvodný veriteľ zmluvu o účte a dohôd o službách súvisiacich s účtom a vyzval k zaplateniu nepovoleného debetného zostatku na sporožirovom účte, pričom v uvedenom liste zosplatnil celú pohľadávku na sporožirovom účte dňom 02.03.2010. Dlžná čiastka k tomuto dňu bola v sume 2.032,16 Kč, a skladala sa z čiastky nepovoleného debetného zostatku vo výške 1.968,50 Kč, čiastky sankčného úroku vo výške 63,66 Kč. Nepovolený debetný zostatok je úročený sankčným úrokom vo výške 25%. Ďalej žalobca uviedol, že dňom zosplatnenia pohľadávky bola pohľadávka prevedená na evidenčný účet pohľadávok a je evidovaná pod ID číslom XXXXXXXXXXXX. Zosplatnenie bolo prevedené v súlade s bodom 16.8. c) VOP, podľa ktorého sa oznámenie o zosplatnení pohľadávky zasiela najneskôr v deň jeho realizácie. Od tohto dátumu je teda v slade s vyššie uvedenými ustanovenými Všeobecnými obchodnými podmienkami požadovaný sankčný úrok z celkovej čiastky vo výške 25%. Žalovaný sa v zmluve zaviazal disponovať iba finančnými prostriedkami, ktoré má na účte a udržiavať na účte dostatok prostriedkov na krytie všetkých svojich platieb v súvislosti s vedením účtu a ďalších bankových poplatkov. Pre prípad, že by na účte nebol dostatok finančných prostriedkov k uhradeniu bankových poplatkov je banka oprávnená

prostriedky z účtu odpísať i pokiaľ by týmto krokom došlo prekročeniu zostatku na účte do mínusu (nepovoleného debetu). Vzhľadom na to, že žalovaný nemal na sporožirovom účte povolený debetný zostatok, ani mu nebol povolený kontokorent, bol nepovolený debetný zostatok na účte odo dňa jeho vzniku úročený úrokovou sadzbou vo výške 25% podľa oznámenia Českej sporiteľne, a.s. o úrokových sadzbách pre nepovolený debetný zostatok. Na záver uviedol, že žalovaná čiastka je tvorená čiastkou istiny vo výške 1.968,50 Kč, čo predstavuje čiastku, o ktorú bol účet prečerpaný, ďalej riadny úrok z bežného účtu vo výške 0 Kč od doby čerpania úveru do doby splatnosti pohľadávky a sankčným úrokom z omeškania za dobu nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte, ktoré ku dňu účinnosti zmluvy o postúpení pohľadávok ku dňu 01.04.2011 predstavujú 603,52 Kč. Žalobca ďalej požaduje ako príslušenstvo žalovanej pohľadávky sankčný úrok z omeškania vo výške 25% p.a. z čiastky istiny 1.968,50 Kč a to od dátumu 01.04.2011 do zaplatenia.

2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, hoci ho súd na vyjadrenie k žalobe vyzval. Žalovanému bola žaloba doručená prostredníctvom opatrovníka (ustanoveného podľa § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016). Podľa § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

3. Vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 7C/98/2016-42 zo dňa 14.12.2016, ktorým súd žalobu žalobcu zamietol a žalovanému súd náhradu trov konania nepriznal. Dôvodom zamietnutia žaloby bolo v čase rozhodnutie platné a účinné ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého bol súd prvej inštancie povinný prihliadať aj bez návrhu na premlčanie v spotrebiteľských sporoch.

4. Proti rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia otázky premlčania a skutočnosť, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov, ktoré neboli sporné, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalobca poukázal na to, že právny predchodca žalobcu a žalovaný si v súlade s čl. 3 ods. 1 Rímskeho dohovoru a Všeobecných zmluvných podmienok zvolili, že zmluva sa spravuje právnym poriadkom Českej republiky, teda na vec je potrebné aplikovať aj judikatúru súdov Českej republiky, ktorá sa v otázke posudzovania premlčania pri úverovej zmluve odchyľila od judikatúry súdov Slovenskej republiky. V tejto súvislosti upriamil pozornosť na § 708 a § 711 Obchodného zákonníka a na judikatúru českých súdov (rozsudok Nejvyššího soudu ČR zo dňa 24.7.2012, sp. zn. 32 Cdo 3337/2010, týkajúci sa premlčania a spotrebiteľskej zmluvy, uznesenie Krajského súdu v Českých Budějoviach zo dňa 17.9.2010, sp. zn. 5Co/1706/2010), podľa ktorých nárok na vrátenie úveru poskytnutému nepodnikateľovi sa premlčuje v štvorročnej premlčacej lehote. Poukázal tiež na rozhodnutia krajských súdov v Slovenskej republike vydané vo veci žalobcu, ktoré sa podrobne zaoberajú rozsahom premlčacej doby a aplikáciou českého právneho poriadku.

5. Krajský súd uznesením č.k. 3Co/273/2017-104 zo dňa 31.01.2019 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia Krajský súd uviedol, že v Zbierke zákonov SR bol pod č. 271/2018 Z.z. vyhlásený Nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo 7.7.2018, podľa ktorého ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Odvolací súd poznamenal, že k otázke hmotnoprávných účinkov nálezú ústavného súdu o nesúlade právneho predpisu (jeho ustanovenia) s ústavou zaujal zjednocujúce stanovisko aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. PL. ÚS 1/06, zo dňa 11.10.2006, v ktorom vychádzal z právneho názoru, že „z pohľadu ústavného súdu treba konštatovať, že v danej veci (nesúlad § 38 ods. 4 zákona č. 273/1994 Z.z. s ústavou) ide o kolíziu medzi princípom zachovávanía ústavnosti na jednej strane a princípom právnej istoty na strane druhej. Oba princípy sú súčasťou právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 ústavy. Princíp zachovávanía ústavnosti sa realizuje v tomto prípade rozhodovaním ústavného súdu v konaní o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ústavy. Princíp právnej istoty sa prejavuje v dvoch smeroch. Jednak je založený na prezumpcii ústavnosti právnych predpisov (až do opačného rozhodnutia ústavného súdu) a jednak na právoplatných rozhodnutiach orgánov verejnej moci vychádzajúcich z prezumpcie ústavnosti.“ Podľa vyjadreného názoru ústavného súdu prednosť treba dať jednoznačne princípu ústavnosti, a to za súčasného spolupôsobenia určitých bŕzd daných princípom právnej istoty. Ústavný súd v tomto rozhodnutí dospel k záveru, podľa ktorého hmotnoprávne účinky nálezú ústavného súdu o nesúlade právnych predpisov s ústavou treba vykladať tak, že platia ex tunc, t. j. od začiatku, a to tak vo veciach judikovaných právoplatne pred uverejnením nálezú v Zbierke zákonov, ako aj vo veciach právoplatne

neskončených v momente jeho uverejnenia v Zbierke zákonov. Podstata tohto právneho názoru sa v praxi prejavuje v tom, že ustanovenie zákona, ktoré bolo nálezom ústavného súdu vyhlásené za nesúladne s ústavou, stráca po márnom uplynutí lehoty podľa čl. 125 ods. 3 tretej vety ústavy platnosť ex tunc, t. j. bolo anulované od počiatku a na toto ustanovenie zákona sa hľadí, akoby nikdy nebolo platné, a teda nikdy nebolo súčasťou právneho poriadku SR. Treba tiež vychádzať z toho, že pokiaľ nemožno nútene vymáhať právoplatne uložené povinnosti, tým viac nemožno uložiť povinnosti na základe právneho predpisu, o ktorom v čase rozhodovania súdu už bola vyslovená jeho nesúladnosť s ústavou (k tomu aj rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.4.2006, sp. zn. 4 Cdo 23/2006). V nadväznosti na vyššie uvedené právne východiská - kedy hmotnoprávne účinky nálezu Ústavného súdu SR o nesúlade právnych predpisov platia ex tunc, t.j. od začiatku aj vo veciach právoplatne neskončených, v momente jeho uverejnenia v zbierke zákonov - potom žalobca opodstatnene namietal, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, nakoľko konajúci súd aplikujúci ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., ktorý bol medzičasom vyhlásený nálezom Ústavného súdu SR za nesúladný s Ústavou SR, skúmal ex offa premlčanie práva žalobcu uplatneného v konaní; a dospejúc k právnomu názoru, že právo žalobcu je premlčané, jeho žalobu v celom rozsahu zamietol. V dôsledku tohto záveru sa súd prvej inštancie ďalej nezaoberal zistením skutkového stavu veci, jeho právnym posúdením a ani vyhodnotením dôvodnosti žaloby z hľadiska jej merita. Preto odvolací súd musel postupovať podľa § 389 odsek 1 písmen b) a c) CSP a napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie.

6. Podľa § 297 Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.) súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

7. V prejednávanej veci mal súd za to, že vo veci ide o otázku jednoduchého právneho významu (aj napriek podanému odvolaniu zo strany žalobcu a následnému zrušeniu rozsudku), skutkové tvrdenia strán nie sú sporné (žalovaný sa nevyjadril ani k samotnej žalobe ani k odvolaniu), preto podľa § 297 C.s.p. vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania. Podľa § 219 C.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 02.08.2019.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o sporožirovom účte zo dňa 06.04.2007, výpisom zo sporožirového účtu, všeobecnými obchodnými podmienkami Českej spořitelny, a.s., výpisom z úrokových sadzieb, výzvou právneho predchodca žalobcu zo dňa 02.03.2010, oznámením o postúpení pohľadávky, zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 29.03.2011, výpisom z obchodného registra žalobcu a zistil tento skutkový a právny stav.

9. Žalobca a žalovaný dňa 06.04.2007 uzavreli zmluvu o sporožirovom účte, podľa ktorej sa Česká spořitelňa, a.s. ako banka zaviazala zriadiť odo dňa 06.04.2007 žalovanému ako majiteľovi účtu osobný účet vedený v českých korunách. Podľa bodu 2 zmluvy, majiteľ účtu a banka sa dohodli, že peňažné prostriedky na účet budú úročené ročnou úrokovou sadzbou pre bežný režim úročenia stanovenou a vyhlasovanou bankou pre tento typ účtu v oznámení Českej spořitelne, a.s. V zmysle bodu 4 zmluvy, majiteľ účtu je povinný platiť banke ceny za služby a produkty poskytované bankou podľa sadzobníka Českej spořitelne, a.s., pre bankové obchody platného v deň uskutočnenia spoplatňovaného úkonu. Podľa bodu 5 zmluvy ostatné práva a povinnosti zmluvných strán touto zmluvou výslovne neupravených sa riadia platnými Všeobecnými obchodnými podmienkami Českej spořitelne, a.s., ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy. Majiteľ účtu prehlásil, že je mu známy obsah Všeobecných obchodných podmienok a oznámenia a bez výhrad s nimi súhlasil.

10. Výzvou zo dňa 02.03.2010 pôvodný veriteľ žalovanému oznámil, že nakoľko žalovaného márne opätovne upomínal na vyrovnanie nepovoleného debetného zostatku na sporožirovom účte, pôvodný veriteľ previedol dňa 01.03.2010 svoju pohľadávku na evidenčný účet pohľadávok z nepovolených debetných zostatkov, pričom dlžná čiastka vo výške 2.032,16 Kč pozostáva z čiastky nepovoleného debetného zostatku vo výške 1.968,50 Kč a sankčných úrokov vo výške 63,66 Kč, a zároveň ho vyzval na zaplatenie dlžnej čiastky. Žalovaného upozornil, že debetný zostatok je úročený sankčným úrokom vo výške 25%.

11. Z výpisu zo sporozírového účtu žalovaného zo dňa 05.04.2011 vyplýva účtovný prevod pohľadávky žalovaného vo výške 1.968,50 Kč.

12. Z predloženého výpisu úrokových sadziieb vyplýva, že pre nepovolený debetný zostatok a sporozírovom účte - Osobný účet L.. bola stanovená úroková sadzba 25 % p.a.

13. Žalobca v špecifikácii žaloby uviedol, že žalovaný nemal na účte povolené prečerpanie, žalovanému nebol poskytnutý kontokorentný úver ani žiadna forma úveru, ktorá by žalovaného oprávňovala mať povolený debetný zostatok na účte. Napriek výzvam právneho predchodca žalobcu, žalovaný nepovolený debetný zostatok neuhradil. Banka ako právny predchodca žalobcu je oprávnená úročiť nepovolený debetný zostatok sankčným úrokom vo výške 25 % ročne v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami Českej sporiteľne, a.s. (bod 10.9 VOP). Žalovaná suma je tvorená sumou nepovoleného prečerpania vo výške 1.968,50 Kč (debetný zostatok) a úrokom vo výške 603,52 Kč vyčísleným zo sumy istiny 1.968,50 Kč do 01.04.2011, t.j ku dňu postúpenia pohľadávky na žalobcu.

14. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 29.03.2011 L. ako postupca postúpil pohľadávku voči žalovanému, ktorá je predmetom tohto konania, na žalobcu ako postupníka.

15. Oznamením o postúpení pohľadávok pôvodný veriteľ oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky vo výške 2.572,02 Kč žalobcovi ako postupníkovi. Zároveň požiadal o úhradu pohľadávky v lehote 14 dní od doručenia výzvy.

16. V zmysle Oddielu 4 - Právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv, článok 15 bod 1. písm. b) Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 4 a článku 5 bod 5, ak ide o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu v akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru. Spotrebiteľ môže žalovať druhého účastníka zmluvy buď na súdoch členského štátu, v ktorom má tento účastník bydlisko, alebo na súdoch podľa miesta bydliska spotrebiteľa. Druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko (článok 16 bod 1., 2. nariadenia).

17. V zmysle citovaných ustanovení nariadenia je zrejmé, že v danej veci vzhľadom na bydlisko žalovaného na území Slovenskej republiky je daná právomoc súdov Slovenskej republiky.

18. Podľa čl. 28 časové uplatnenie Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) toto nariadenie sa vzťahuje na zmluvy uzavreté po 17. decembri 2009.

19. Podľa čl. 3 bod 1. Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky z 19.6.1980 (tzv. Rímsky dohovor) zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia účastníci zmluvy.

20. Podľa bodu 41. Všeobecných obchodných podmienok si účastníci zvolili ako právny poriadok, ktorým sa riadi ich zmluvný vzťah právny poriadok Českej republiky, preto má súd za to, že rozhodným právom, ktorým sa spravuje predmetný zmluvný záväzok je právo Českej republiky.

21. Podľa § 708 Obchodníh zákóníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť do určitej doby v určitej mene účet pre jeho majiteľa, prijímať na zriadený účet peňažné prostriedky, vyplácať z neho peňažné prostriedky, alebo z neho či na ňom uskutočňovať iné platobné transakcie.

22. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodníh zákóníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy (okrem iných tam uvedených zmlúv) zo zmluvy o bežnom účte (§ 708).

23. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy kúpne, zmluvy o dielo, prípadne iné zmluvy, pokiaľ zmluvnými stranami na jednej strane sú spotrebiteľ a na druhej strane dodávateľ.

24. Podľa § 55 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa zmluvné dojednania spotrebiteľských zmlúv nemôžu odchyliť od zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať práv, ktoré mu zákon poskytuje, alebo inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

25. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dostatočne primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

26. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, pokiaľ podľa tohto zákona nie je povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanoví vykonávací predpis.

27. Podľa § 1 nariadenia vlády ČR č. 142/1994 Sb., ktorým sa stanoví výška úroku z omeškania a poplatku z omeškania podľa Občianskeho zákonníka výška úroku z omeškania zodpovedá výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou pre posledný deň kalendárneho polroku, ktorý predchádza kalendárnemu polroku, v ktorom došlo k omeškaniu, zvýšenému o sedem percentuálnych bodov.

28. Podľa § 262 ods. 4 Obchodníka zákonníka vo vzťahoch podľa § 261 alebo podriadených Obchodníka zákonníka dohodou podľa odseku 1 sa použijú, pokiaľ z tohto zákona alebo osobitných právnych predpisov nevyplýva niečo iné, ustanovenia tejto zmluvy na obe strany; ustanovenia Občianskeho zákonníka alebo osobitných právnych predpisov o spotrebiteľských zmluvách, adhézných zmluvách, zneužívajúcich klauzúl a iné ustanovenia smerujúce k ochrane spotrebiteľa je však treba použiť vždy, ak je to v prospech zmluvnej strany, ktorá nie je podnikateľom. Zmluvná strana, ktorá nie je podnikateľom, nesie zodpovednosť za porušenie povinností z týchto vzťahov podľa Občianskeho zákonníka a na jej spoločné záväzky sa použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

29. Súd mal preukázané, že žalovanému vznikol na sporozírovom účte debetný zostatok a to už v mesiaci november 2009. Na účet neboli zasielané žiadne finančné prostriedky na krytie úkonov banky. Aby sa zabránilo ďalšiemu prehlbovaniu debetného zostatku, Česká sporiteľňa ukončila zmluvný vzťah po predchádzajúcich upomienkach na vyrovnanie debetného zostatku listom zo dňa 02.03.2010, pričom zosplatnila celú pohľadávku na sporozírovom účte, ktorá čiastka bola v sume 2.032,16 Kč. Týmto dňom bola pohľadávka prevedená na evidenčný účet pohľadávok. Suma 2.032,16 Kč ku dňu zosplatnenia sa skladala z nepovoleného debetného zostatku vo výške 1.968,50 Kč a z úrokov vo výške 63,66 Eur. Následne banka úročila istinu 1.968,50 Kč (nepovolený debetný zostatok) sankčným úrokom vo výške 25 % ročne v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami. Ku dňu 01.04.2011 (postúpenie pohľadávky) bol sankčný úrok vo výške 603,52 Kč. Žalovaná čiastka pozostáva z istiny vo výške 1.968,50 Kč - čiastka, o ktorú bol účet prečerpaný, a z vyčísleného sankčného úroku vo výške 603,52 Kč z nepovoleného prečerpania účtu za dobu od nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte do dňa účinnosti zmluvy o postúpení pohľadávok k 01.04.2011. Nakoľko žalovaný nepreukázal žiadnym relevantným dôkazom, že by dlžnú sumu žalobcovi uhradil, súd ho zaviazal na zaplatenie sumy 2.572,02 Kč spolu so sankčným úrokom vo výške 25 % ročne zo sumy 1.968,50 Kč počnúc dňom 01.04.2011 (odo dňa účinnosti zmluvy o postúpení pohľadávky) až do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

30. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto mu súd priznal náhradu trov vo výške 100%. O výške trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).